

misk Henseende. Det kan da maaske være rigtigt ogsaa at gøre opmærksom paa, at vi har adskillige gode Aktiver i vor Bedrift. Den højtærede Trafikminister har jo nu foreslaaet, at man skulde ordne det økonomiske Forhold vedrørende Statsbanerne saaledes, at man bedre kan se, hvilke Baner der kan svare sig og hvilke ikke. Og noget lignende kunde man vel gøre med Hensyn til Havnene og andre økonomiske Foretagender. Jeg vil da gerne henlede Opmærksomheden paa, at vi i Esbjerg Havn har et Foretagende, som bliver bedre og bedre for hvert Aar, der gaar. Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom paa, at i 1913—14 var der en Indtægtspost paa Esbjerg Havn paa 493 000 Kr., men i Aaret 1923—24, altsaa 10 Aar senere, var der en Indtægt paa 1 772 000 Kr. I Mellemtiden har Havnen under Krigen i økonomisk Henseende været meget langt nede, helt nede paa 141 000 Kr. Den har altsaa arbejdet sig stærkt op igen, og det viser sig, at denne Havn i økonomisk Henseende bliver bedre for hver Dag, der gaar. Men dertil kommer jo, at Havnens gode Egenskaber ikke blot skal maales ved, hvad den er i økonomisk Henseende, men ogsaa ved de Tjenester, den gør Samfundet, og det kan vel ikke nægtes, at Esbjerg Havn gør det danske Landbrug, den danske Eksport og ogsaa den danske Import store Tjenester.

Det er naturligvis kun Trafikhavnen, der svarer sig. Fiskerihavne har her i Landet altid været anset for at være humane Foretagender, og ingen vil stille Fordring om, at saadanne Havne skal kunne betale sig. Det kan Esbjerg Fiskerihavn selvfølgelig heller ikke. Dens Anlægskapital er 7 Millioner, medens Trafikhavnens er 12,5 Millioner. Indtægten af Fiskerihavnen er 189 000 Kr. og Udgiften 800 000 Kr., medens Udgiften for Trafikhavnen er 1 510 000 Kr. og Indtægten 1 581 000 Kr. Paa Budgettet for næste Aar er Havne- og Broenge beregnet til 1 600 000 Kr. og Lejeindtægten til 100 000 Kr. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Havne- og Broengene er saa højt oppe, som de med Rimelighed kan komme, men jeg tror, at der kan være en Mulighed for, at Lejeindtægten kunde blive højere. Der kan maaske dér være en lille Indtægtskilde for den højtærede Minister, og naar man ikke kan gennemføre Grundskylden, er det dog rimeligt, at Staten, naar den lejer sine Grunde ud, faar en antagelig Indtægt, saaledes at de store forretningsdrivende kommer til at svare en vis Jordrente af Statens Ejendomme.

Men naar man har et saadant godt

Aktiv, skal man ogsaa pleje det vel. Først vil jeg dog takke den højtærede Minister for et Par ekstraordinære Bevillinger, der gives paa det foreliggende Budget. Der er saaledes 135 000 til Brolægning, som første Bidrag af en 2-aarig Bevilling, og til Overdækning af Eksporthallen en Bevilling paa 122 000; ogsaa denne Bevilling er 2-aarig. Men der burde gøres noget mere for at skabe nye Ruter paa Havnen og bedre Befordringsmidler paa de bestaaende Ruter. Det kan ikke nægtes, at Det forenede Dampskibsselskab plejer Trafikken ganske udmærket, for saa vidt som baade de rejsende og Godset bliver godt behandlet; men Selskabet har ikke meget Initiativ, det finder ikke let paa noget nyt. Og der kan selvfølgelig efterhaanden trænges til mere moderne Skibe; navnlig kan der paa Ruten fra Esbjerg til Antwerpen og Frankrig i høj Grad trænges til et moderne Skib. Det vilde sikkert ogsaa være heldigt, om der kom daglig Forbindelse fra Esbjerg til Parkeston, saa al Post fra Skandinavien til England kunde gaa ad denne Rute. Det vilde kunne gøres med en ganske lille Udvidelse, som der har været talt om i mange Aar; men Selskabet synes ikke at kunne tage Initiativet til det, før det faar et lille Praj fra Ministeriet, og jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han giver det den fornødne Anmodning.

Dernæst vil jeg gerne gøre opmærksom paa forskellige Mangler ved Havnens Betjening. Vi mangler f. Eks. i høj Grad en Lodsdamper. Der er nu en Baad dér med en Motor, men den er saa svag, at Baaden ikke kan ligge udenfor Barren i Stormvejr. Det synes jeg er for morsomt, at en Lodsbaad ikke kan gaa ud i al Slags Vejr; man bør derfor have en tidssvarende Lodsdamper, der kan betjene de Skibe, der skal ind og ud. Endvidere trænger Redningsvæsenet ogsaa til Forbedringer. Nu er det saaledes, at naar der telegraferes f. Eks. fra Blaavandshuk, at der er et Skib i Fare, kommer Telegrammet godt nok til Bestyreren af Redningsbaaden. Han kan saa sende en Formand ud for at skaffe Redningsfolk; men denne Formand kan ikke faa dem samlet paa anden Maade end ved, at han maa tage sin Cykle og cykle omkring efter dem. Det er vistnok en lovlig langsom Metode i vor Tid at faa en Redningsbaad ud paa. Det vilde ikke være urimeligt, om Redningsmændene havde Telefon, saaledes at man kunde tilkalde dem straks, naar Meldingen kom. Men hvad skal man sige; naar disse Væsener sorterer under Marineministeriet, kan det ikke